

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W GDAŃSKU

Gdańsk, dnia 29 kwietnia 1971 r.

Nr 7

Poz. 32—35

TREŚĆ:

CZEŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Uchwały Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie:

Poz.:

- 32 — Nr 6/24/71 z dnia 17 marca 1971 r. w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Turze na obszarze gromady Turze w powiecie tczewskim przeznaczonych na cele budownictwa.
- 33 — Nr 6/25/71 z dnia 17 marca 1971 r. w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Miłobądz na obszarze gro-

mady Miłobądz w powiecie tczewskim przeznaczonych na cele budownictwa.

- 34 — Nr 6/26/71 z dnia 17 marca 1971 r. w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Czarlin na obszarze gromady Tczew w powiecie tczewskim przeznaczonych na cele budownictwa.

CZEŚĆ II — PUBLIKACJE

- 35 — Obwieszczenie Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2 stycznia 1971 r. o wpisaniu archeologicznych zabytków nieruchomości do rejestru zabytków województwa gdańskiego.

CZEŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

32

UCHWAŁA Nr 6/24/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie

z dnia 17 marca 1971 r.

w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Turze na obszarze gromady Turze w powiecie tczewskim przeznaczonych na cele budownictwa.

Na podstawie art. 8 ust. 1—3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 r. w sprawie zasad przejmowania na własność Państwa terenów budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. Nr 3, poz. 16) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwała, co następuje:

§ 1.

Ustala się, że przejęcie na własność Państwa terenów budowlanych we wsi Turze na obszarze gromady Turze w powiecie tczewskim — przeznaczonych ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego*) — na cele budownictwa, następuje — z mocy art. 8 ust. 3 powołanej ustawy — w granicach nowoutworzonych działek wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
W. Rubczewski

Przewodniczący Prezydium
T. Ciebiera

Załącznik do uchwały Nr 6/24/71 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 17 marca 1971 r.

Wykaz działek we wsi Turze

na obszarze powiatu tczewskiego przejmowanych na własność Państwa* z przeznaczeniem na cele budownictwa.

1. Działka o obszarze 0,09 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Turze rejestrze gruntów 26 na karcie mapy 3 — numerem 88/3, utworzona z części nieruchomości Jana i Marty Dyffert, dla której to nieruchomości Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 2604.
2. Działka o obszarze 0,08 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Turze rejestrze gruntów 30 na karcie mapy 3, — numerem 90/1, utworzona z części nieruchomości Zygmunta Stolca, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 5116.
3. Działka o obszarze 0,16 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Turze rejestrze gruntów 36 na karcie mapy 3 — numerem 89/1, utworzona z części nieruchomości Klemensa Stubba i jego żony Józefy, dla której to nieruchomości Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 6495.
4. Działka o obszarze 0,28 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Turze rejestrze gruntów 53 na karcie mapy 5 — numerem 133/5, utworzona z części nieruchomości Jana Tomala, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 71.

*) w trybie art. 8 ust. 1—3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. Nr 27, poz. 216).

33

UCHWAŁA Nr 6/25/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie

z dnia 17 marca 1971 r.

w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Miłobądz na obszarze gromady Miłobądz w powiecie tczewskim przeznaczonych na cele budownictwa.

*) Wieś Turze objęta jest ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie uchwałą Nr 12/IV/67 z dnia 16 lutego 1967 r. (Dz. Urz. WRN z 1968 r. Nr 5, poz. 24).

Na podstawie art. 8 ust. 1—3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 r. w sprawie zasad przejmowania na własność Państwa terenów budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. Nr 3, poz. 16) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się, że przejęcie na własność Państwa terenów budowlanych we wsi Miłobądz na obszarze gromady Miłobądz w powiecie tczewskim — przeznaczonych ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego*) — na cele budownictwa, następuje — z mocy art. 8 ust. 3 powołanej ustawy — w granicach nowoutworzonych działek wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
W. Rubczewski

Przewodniczący Prezydium
T. Ciebiera

*) Wieś Miłobądz objęta jest ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie uchwałą Nr 7/45/68 z dnia 4 kwietnia 1968 r. (Dz. Urz. WRN z 1968 r. Nr 10, poz. 42).

Załącznik do uchwały Nr 6/25/71 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 17 marca 1971 r.

Wykaz działek we wsi Miłobądz na obszarze powiatu tczewskiego przejmowanych na własność Państwa* z przeznaczeniem na cele budownictwa.

1. Działka o obszarze 0,02 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Miłobądz rejestrze gruntów 52 na karcie mapy 2 — numerem 243/4, utworzona z części nieruchomości Stanisława i Franciszki Drag, dla której to nieruchomości Państwowe Biuro Notarialne prowadzi księgę wieczystą k w 2093.
2. Działki o łącznym obszarze 0,16 ha oznaczone w dotyczącym wsi Miłobądz rejestrze gruntów 57 na karcie mapy 2 — numerami 257/2 i 257/3, utworzone z części nieruchomości Klemensa Korzyckowskiego, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 461.
3. Działki o łącznym obszarze 0,08 ha oznaczone — w dotyczącym wsi Miłobądz rejestrze gruntów 121 na karcie mapy 2 — numerami 244/16 i 244/22, utworzone z części nieruchomości Edmunda Ochenkowskiego i jego żony Ireny, dla której to nieruchomości Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 2543.
4. Działki o łącznym obszarze 0,41 ha oznaczone — w dotyczącym wsi Miłobądz rejestrze gruntów 144 na karcie mapy 2 — numerami 207/1—207/5, 218/12 i 218/13, utworzone z części nieruchomości Jerzego Śniegockiego, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 2832.
5. Działki o łącznym obszarze 0,30 ha oznaczone — w dotyczącym wsi Miłobądz rejestrze gruntów 145 na karcie mapy 2 — numerami 217/1—217/5, 213/3—213/8, utworzone z części nieruchomości Stanisława Rozkowińskiego, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 2830.
6. Działki o łącznym obszarze 0,41 ha oznaczone — w do-

*) w trybie art. 8 ust. 1—3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. Nr 27, poz. 216).

tyczącym wsi Miłobądz rejestrze gruntów 146 na karcie mapy 2 — numerami 244/8—244/12, utworzone z części nieruchomości Stanisława Drąga, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 2249.

7. Działki o łącznym obszarze 0,25 ha oznaczone w dotyczącym wsi Miłobądz rejestrze gruntów 148 na karcie mapy 2 — numerami 214/2—214,6, utworzone z części nieruchomości Józefa Marczuna, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 2831.

34

UCHWAŁA Nr 6/26/71

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej
w Tczewie

z dnia 17 marca 1971 r.

w sprawie ustalenia granic terenów budowlanych przejmowanych na własność Państwa we wsi Czarlin na obszarze gromady Tczew w powiecie tczewskim przeznaczonych na cele budownictwa.

Na podstawie art. 8 ust. 1—3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. z 1969 r. Nr 27, poz. 216) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1970 r. w sprawie zasad przejmowania na własność Państwa terenów budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. Nr 3, poz. 16) — Prezydium Powiatowej Rady Narodowej uchwala, co następuje:

§ 1.

Ustala się, że przejęcie na własność Państwa terenów budowlanych we wsi Czarlin na obszarze gromady Tczew w powiecie tczewskim — przeznaczonych ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego*) — na cele budownictwa, następuje — z mocy art. 8 ust. 3 powołanej ustawy — w granicach nowoutworzonych działek wymienionych w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2.

Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku.

Za Prezydium Rady Narodowej

Sekretarz Prezydium
W. Rubczewski

Przewodniczący Prezydium
T. Ciebiera

*) Wieś Czarlin objęta jest ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonym przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie uchwałą Nr 7/41/68 z dnia 4 kwietnia 1968 r. (Dz. Urz. WRN z 1968 r. Nr 9, poz. 35).

Załącznik do uchwały Nr 6/26/71 Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Tczewie z dnia 17 marca 1971 r.

Wykaz działek we wsi Czarlin na obszarze powiatu tczewskiego przejmowanych na własność Państwa* z przeznaczeniem na cele budownictwa.

1. Działki o łącznym obszarze 0,18 ha oznaczone — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 77 na karcie mapy 8 — numerami 89/1—89/3, utworzone z części nieruchomości Stanisława Smolińskiego i jego żony Aurelii, dla której to nieruchomości Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 1574.
2. Działki o łącznym obszarze 0,08 ha oznaczone — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 78 na karcie

*) w trybie art. 8 ust. 1—3 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (jednolity tekst w Dz. U. Nr 27, poz. 216).

- mapy 8 — numerami 90/1 i 91/10, utworzone z części nieruchomości Konrada Dudka, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 1201.
3. Działka o obszarze 0,09 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 78 na karcie mapy 8 — numerem 90/2, utworzona z części nieruchomości Konrada Dudka, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 1201.
 4. Działka o obszarze 0,08 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 75 na karcie mapy 8 — numerem 86/3, utworzona z części nieruchomości Antoniego Albrechta, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 2781.
 5. Działka o obszarze 0,03 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 76 na karcie mapy 8 — numerem 88/1, utworzona z części nieruchomości Józefa Gajewskiej, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 1573.
 6. Działka o obszarze 0,08 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 76 na karcie mapy 8 — numerem 88/4, utworzona z części nieruchomości Józefa Gajewskiej, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 1573.
 7. Działki o łącznym obszarze 0,14 ha oznaczone — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 67 na karcie mapy 8 — numerami 39/7 i 39/8, utworzone z części nieruchomości Józefa Jama, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 1158.
 8. Działka o obszarze 0,08 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 80 na karcie mapy 8 — numerem 95/1, utworzona z części nieruchomości Jana Zichmela, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi dziennik hipoteczny d h 38.
 9. Działka o obszarze 0,08 ha oznaczona — w dotyczącym wsi Czarlin rejestrze gruntów 81 na karcie mapy 8 — numerem 96/1, utworzona z części nieruchomości Stanisława Mółka, dla której Państwowe Biuro Notarialne w Tczewie prowadzi księgę wieczystą k w 1408.

CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

35

OBWIESZCZENIE

Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku

z dnia 2 stycznia 1971 r.

o wpisaniu archeologicznych zabytków nieruchomych do rejestru zabytków województwa gdańskiego.

I. Zgodnie z wymogiem ustanowionym w § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków (Dz. U. Nr 19, poz. 101) podaje się do publicznej wiadomości, że w myśl decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku wydanych na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1962 roku o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48)* wpisano do rejestru zabytków województwa gdańskiego archeologiczne zabytki nieruchome wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do niniejszego obwieszczenia, obejmujący sto zabytków tego typu.

II. Zabytki podlegają ochronie prawnej ustanowionej we właściwych przepisach wymienionej

ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach, która to ochrona — w myśl art. 3 tej ustawy:

- 1) ma na celu w szczególności zachowanie, należyte utrzymanie oraz społecznie celowe wykorzystanie i udostępnienie zabytków dla celów naukowych, dydaktycznych i wychowawczych;
- 2) polega przede wszystkim na zabezpieczeniu zabytków przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub dewastacją oraz na zapewnieniu im warunków trwałego zachowania, na opracowaniu dokumentacji naukowej, ewidencji i rejestracji zabytków oraz na ich konserwacji, restauracji lub odbudowie według zasad naukowych.

III. Zakres ochrony zabytków określony jest przede wszystkim w artykułach 18—37 cytowanej ustawy, stanowiących w szczególności, że:

- 1) bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno zabytków burzyć, niszczyć, przerabiać, odnawiać, rekonstruować, konserwować, zabudowywać, uzupełniać, rozkopywać, przemieszczać, dokonywać w nich innych zmian ani prowadzić robót mogących przyczynić się do zeszpecenia otoczenia zabytku nieruchomego lub widoku na taki zabytek (art. 27 ust. 1—3);
- 2) wszelkie prace i roboty przy zabytkach oraz prace wykopaliskowe wolno prowadzić tylko za zezwoleniem właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków (art. 21 ust. 1);
- 3) wykopaliska i znaleziska archeologiczne (będące przedmiotami ruchomymi) stanowią własność Państwa, a odkrywca wykopaliska lub znalazca przedmiotu archeologicznego obowiązany jest zabezpieczyć go i zawiadomić niezwłocznie o odkryciu wykopaliska lub o znalezieniu takiego przedmiotu, właściwego konserwatora zabytków albo prezydium właściwej rady narodowej bądź muzeum względnie placówkę archeologiczną; odkrywcy lub znalazcy w przypadku dopełnienia tych obowiązków przysługuje prawo do nagrody od Państwa (art. 24 ust. 1 i 3);
- 4) właściciele i użytkownicy zabytków obowiązani są dbać o ich zachowanie, a w szczególności:
 - a) zabezpieczyć je przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub dewastacją,
 - b) niezwłocznie zawiadomić właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków o wydarzeniach mogących mieć wpływ ujemny na stan i zachowanie zabytku,
 - c) zawiadomić w ciągu jednego miesiąca, wojewódzkiego konserwatora zabytków o przejściu własności zabytku na inną osobę (drogą sprzedaży, zamiany, darowizny itp.) lub o oddaniu zabytku nieruchomego bądź jego części w najem, dzierżawę albo użytkowanie (art. 25 ust. 1);
- 5) jeśli właściciel zabytku, a w razie nieustalenia właściciela lub miejsca jego pobytu — użytkownik zabytku nie przestrzega przepisów artykułu 25 cytowanej ustawy, przytoczonych w poprzedzającym punkcie (4) niniejszego obwieszczenia, albo gdy interes publiczny wymaga przejęcia na własność Państwa zabytku o szczególnej wartości historycznej, naukowej lub artystycznej w celu udostępnienia go ogółowi, zabytek może być przejęty na własność Państwa (art. 33);
- 6) osoba, która otrzymała zarejestrowany zabytek w drodze darowizny, spadku lub zapisu, obowiązana jest zawiadomić o tym wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego terytorialnie dla miejsca, w którym znajduje się otrzymany zabytek — w ciągu trzech miesięcy od daty objęcia go w posiadanie (art. 36);
- 7) organy służby konserwatorskiej zabytków mają prawo umieszczać na zabytkach nieruchomych odpowiednie znaki lub napisy (art. 19);
- 8) wojewódzki konserwator zabytków:
 - a) uznając potrzebę przeprowadzenia konserwacji zabytku — może nakazać jego właścicielowi lub użytkownikowi dokonanie robót konserwatorskich w określonym terminie (art. 30 ust. 1),
 - b) w razie uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub wywiezienia zabytku bądź niezapewnienia mu należytych warunków konserwacji — może zabezpieczyć dany zabytek przez ustanowienie tymczasowego jego zajęcia (do czasu usunięcia lub ustania niebezpieczeństwa grożącego zabytkowi), które to zajęcie w stosunku do zabytku nieruchomego polega na oddaniu go w zarząd właściwemu organowi prezydium rady na-

* Uwaga: część zabytków objętych załącznikiem do niniejszego obwieszczenia wpisano do rejestru zabytków w myśl decyzji wydanych przed dniem 22 maja 1962 r. — to jest przed datą wejścia w życie ustawy z 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) — na podstawie art. 3 wówczas obowiązującego rozporządzenia z 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 29, poz. 265 z późn. zm.).

rodowej albo innej instytucji państwowej lub społecznej (art. 37).

IV. Osoby winne dopuszczenia się przestępstw lub wykroczeń przeciwko dobrom chronionym właściwymi przepisami cytowanej ustawy o ochronie dóbr kultury i o muzeach, tj. winni przestępstw przewidzianych w artykułach 73—76 lub wykroczeń przewidzianych w artykułach 77—79 tej ustawy, podlegają ustanowionej w nich odpowiedzialności karnej (art. 73—76) lub karno-administracyjnej (art. 77—79 w związku z art. 80).

Niezależnie od postępowania karnego lub karno-administracyjnego, organy służby konserwatorskiej zabytków w myśl art. 81 tej ustawy mają prawo przywrócić zabytek (dotknięty przestępstwem lub wykroczeniem) do poprzedniego stanu i do poprzedniego miejsca przechowania — na koszt sprawy.

V. Dla ułatwienia osobom zainteresowanym wykonywania obowiązków wynikających z cytowanej ustawy, a wymagających skomunikowania się z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Gdańsku, podaje się jego:

- 1) numery telefonów służbowych: Gdańsk 377536 i 377214;
- 2) godziny urzędowania: w poniedziałki i we wtorki od g. 8,00 do g. 16,00, we środy, czwartki i piątki od g. 8,00 do g. 15,00, w soboty od g. 8,00 do g. 13,00.
- 3) adres: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku, Wojewódzki Konserwator Zabytków, Gdańsk, ul. Okopowa 21/27, drugie piętro, pok. 245 i 247.

Wojewódzki Konserwator Zabytków
mgr inż. arch. Tadeusz Chrzanowski

Załącznik do obwieszczenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku z dnia 2 stycznia 1971 r.

WYKAZ

archeologicznych zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków województwa gdańskiego.

Niniejszy wykaz obejmuje sto wymienionych niżej archeologicznych zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków województwa gdańskiego w myśl decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, który rejestr ten prowadzi według zasad ustanowionych rozporządzeniem z dnia 23 kwietnia 1963 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków i centralnej ewidencji zabytków (Dz. U. Nr 19, poz. 101).

Zabytki te, w niniejszym wykazie oznaczone kolejno cyframi 1—100, są wpisane do powyższego rejestru w jego dziale oznaczonym literą A, z tytułowanym „Zabytki Nieruchome”, pod numerami kolejnymi wpisów, oznaczonymi niżej sygnaturami A 1 — A 100 (podanymi w nawiasach). Przeko w wykazie tym tekstowe określenia i opisy poszczególnych zabytków poprzedzone cyframi kolejnymi (1—100) oraz następującymi po nich sygnaturami literowo-cyfrowymi (A 1, A 2 itd.) oznaczającymi dział powyższego rejestru zabytków (tj. dział A — Zabytki Nieruchome) i numery kolejnych wpisów, którymi w tym rejestrze są ponumerowane wpisy dotyczące poszczególnych zabytków.

Po tekstach (opisach) dotyczących poszczególnych zabytków, objętych niniejszym wykazem, podano (w nawiasach) numery, symbole literowe i daty decyzji Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków o wpisaniu do rejestru zabytków województwa gdańskiego następujących archeologicznych zabytków nieruchomych:

1. (A 1). **Grodzisko wyżynne z podgrodziem** koło wsi Młynek w powiecie kartuskim, położone na południe od tej wsi w odległości około 100 m od niej na wyniosłym wzgórzu nad rzeką Słupią na gruntach Alberta Czerwińskiego zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 1/Archeol. z dnia 29 lipca 1959 r.).
2. (A 2). **Cmentarzisko kurhanowe** koło wsi Mirachowo w powiecie kartuskim, położone na północny-zachód od tej wsi w odległości około 6 km od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Mirachowo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z nasypami ziemnymi z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 2/Archeol. z dnia 29 lipca 1959 r.).
3. (A 3). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Otomin w powiecie gdańskim, położone na południowy-wschód od tej wsi w odległości około 500 m od niej na półwyspie Jeziora Otomińskiego należącym do Nadleśnictwa Państwowego Skrzyszewo w powiecie kartuskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 3/Archeol. z dnia 29 lipca 1959 r.).
4. (A 4). **Cmentarzisko płaskie grobów skrzynkowych** koło wsi Kamieniecki Młyn w powiecie kartuskim, położone na wzgórzu obok toru kolejowego w odległości około 1 km od przystanku kolejowego Kamienica Królewska na gruntach obywatela Onasza zamieszkałego we wsi Kamienica Królewska w powiecie kartuskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 4/Archeol. z dnia 30 lipca 1959 r.).
5. (A 5). **Cmentarzisko płaskie grobów skrzynkowych** we wsi Rąb, w powiecie kartuskim, położone przy drodze polnej z Rąbia do Pomieczyna obok zabudowań Roberta Hewelta zamieszkałego w Rąbiu. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 5/Archeol. z dnia 30 lipca 1959 r.).
6. (A 6). **Cmentarzisko kurhanowe** koło wsi Węsiory w powiecie kartuskim, położone na południe od tej wsi w odległości około 2 km od niej nad Jeziorem Długim na gruntach Bolesława Białka zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z nasypami ziemnymi z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 6/Archeol. z dnia 5 września 1947 r.).
7. (A 7). **Grodzisko** na obszarze miasta Reda w powiecie wejherowskim, położone na wyniosłym wzniesieniu tuż przy torze linii kolejowej Gdynia-Puck. Uległo ono zniszczeniu w 1948 r. wskutek eksploatacji złóż żwiru.
(Dec. Nr 7/Archeol. z dnia 14 października 1947 r.).
8. (A 8). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Janiszewo w powiecie tczewskim, położone na południowy-zachód od tej wsi w odległości około 1 km od niej nad rzeką Wierzyca na gruntach Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Kulicach, powiecie tczewskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 8/Archeol. z dnia 3 września 1962 r.).
9. (A 9). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Borzestowo w powiecie kartuskim, położone na północ od tej wsi w odległości około 500 m od niej nad Jeziorem Długim na gruntach Jana Reclawa zamieszkałego w Łączynie, powiecie kartuskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 9/Archeol. z dnia 11 listopada 1947 r.).
10. (A 10). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Podjazdy w powiecie kartuskim, położone na północny-wschód od tej wsi w odległości około 3 km od niej w pobliżu Jeziora Pręgożyno na gruntach Wiktora Bronka zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 10/Archeol. z dnia 11 listopada 1947 r.).
11. (A 11). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Kamienica Szlacheczka w powiecie kartuskim, położone na południe od tej wsi w odległości około 1 km od niej na tzw. „Zamkowej Górze” na gruntach Apolonii Stenzel zamieszkałej

- w Borucinie, powiecie kartuskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 11/Archeol. z dnia 11 listopada 1947 r.).
12. (A 12). **Grodzisko wyżynne** w miejscowości Jamno, położone na gruntach Jana Żywickiego zamieszkałego w tej miejscowości, która do roku 1954 pozostawała w granicach administracyjnych powiatu kartuskiego w województwie gdańskim, a obecnie — na skutek zmian tych granic — znajduje się na obszarze powiatu bytowskiego w województwie koszalińskim. (Dec. Nr 12/Archeol. z dnia 11 listopada 1947 r.; na podstawie decyzji Nr 810 Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Koszalinie z dnia 6 sierpnia 1970 r. wymieniony zabytek wpisano do rejestru zabytków województwa koszalińskiego).
13. (A 13). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Gołubie w powiecie kartuskim, położone na północ od tej wsi w odległości około 2 km od niej nad Jeziorem Łącym na gruntach Leona Rożanowskiego zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 13/Archeol. z dnia 11 listopada 1947 r.).
14. (A 14). **Grodzisko nizinne** koło wsi Chmielno w powiecie kartuskim, położone na północny-wschód od tej wsi na przemyku pomiędzy Jeziorem Białym i Jeziorem Kłodno na gruntach Roberta Plichty zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 14/Archeol. z dnia 11 listopada 1947 r.).
15. (A 15). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Garczyn w powiecie kościerskim, położone na zachód od tej wsi w odległości około 700 m od niej na tzw. „Górze Górze”, na gruntach państwowych pozostających w zarządzie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Garczynie. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 15/Archeol. z dnia 3 września 1962 r.).
16. (A 16). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Grabówko w powiecie kościerskim, położone na wschód od tej wsi w odległości około 500 m od niej nad Jeziorem Grabówek na gruntach Heleny Plichty zamieszkałej we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 16/Archeol. z dnia 3 września 1962 r.).
17. (A 17). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Radziejewo w powiecie starogardzkim, położone na północny-zachód od tej wsi w odległości około 1,5 km od niej na półwyspie Jeziora Grygorek na tzw. „Górze Zamkowej”, na gruntach państwowych pozostających w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Wirty. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 17/Archeol. z dnia 3 września 1962 r.).
18. (A 18). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Pręgowo w powiecie gdańskim, położone na zachód od tej wsi w odległości około 2 km od niej na tzw. „Górze Zamkowej”, na gruntach państwowych pozostających w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Jodłowno. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 18/Archeol. z dnia 3 września 1962 r.).
19. (A 19). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Łęcze w powiecie elbląskim, położone na północ od tej wsi w odległości około 500 m od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Kadyny. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z wczesnej epoki żelaza. (Dec. Nr 19/Archeol. z dnia 28 sierpnia 1948 r.).
20. (A 20). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Rajkowy w powiecie tczewskim, położone na północny-zachód od tej wsi w odległości około 3 km od niej nad rzeką Wierzyca na terenie pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Pelplin w powiecie tczewskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 20/Archeol. z dnia 3 września 1962 r.).
21. (A 21). **Grodzisko nizinne** w mieście Gdańsku, położone między ulicami Dylinki, Sukienniczą i Rycerską oraz rzeką Motławą na zabudowanych gruntach państwowych pozostających w zarządzie właściwego organu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Gdańsku. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 21/Archeol. z dnia 7 października 1948 r.).
22. (A 22). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Owidz w powiecie starogardzkim, położone na północny-wschód od tej wsi w odległości około 700 m od niej nad rzeką Wierzyca na gruntach należących do Technikum Rolniczego w Owidzu. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 22/Archeol. z dnia 3 września 1962 r.).
23. (A 23). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Pinczyn w powiecie starogardzkim, położone na południe od tej wsi w odległości około 700 m od niej nad rzeką Piesienicą na gruntach Marii Kalkowskiej zamieszkałej we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 23/Archeol. z dnia 3 września 1962 r.).
24. (A 24). **Cmentarzisko kurhanowe** koło wsi Siemirowice w powiecie lęborskim, położone na południowy-wschód od tej wsi w odległości około 2 km od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Cewice. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z nasypami ziemnymi z młodziej epoki brązu. (Dec. Nr 24/Archeol. z dnia 25 listopada 1956 r.).
25. (A 25). **Grodzisko nizinne** koło wsi Waćmierz w powiecie tczewskim, położone na północny-wschód od tej wsi w odległości około 2 km od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Starogard. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 25/Archeol. z dnia 25 listopada 1968 r.).
26. (A 26). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Sliwiny w powiecie tczewskim, położone na południowy-wschód od tej wsi w odległości około 2 km od niej na tzw. „Czarciej Górze”, na gruntach Józefa Lipca i Józefa Wendta zamieszkałych we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 26/Archeol. z dnia 26 listopada 1968 r.).
27. (A 27). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Siwiałka w powiecie tczewskim, położone na północny-zachód od tej wsi w odległości około 1,5 km od niej nad Jeziorem Godziszewskim na terenie pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Starogard. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza. (Dec. Nr 27/Archeol. z dnia 26 listopada 1968 r.).
28. (A 28). **Grodzisko wyżynne** koło miasta Kartuzy, położone na zachód w odległości około 2,5 km od tego miasta na tzw. „Górze Zamkowej” w pobliżu drogi prowadzącej z Kartuz do Ręboszewa na terenie pozostającym w za-

- rzędzie Nadleśnictwa Państwowego Kartuzy. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 28/Archeol. z dnia 27 listopada 1968 r.).
29. (A 29). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Przewóz w powiecie kartuskim, położone na południowy-wschód od tej wsi w odległości około 2 km od niej na Półwyspie Jeziora Ostrzyckiego należącym do Nadleśnictwa Państwowego Wieżyca. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 29/Archeol. z dnia 27 listopada 1968 r.).
30. (A 30). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Gowino w powiecie wejherowskim, położone na wschód od tej wsi w odległości około 2,5 km od niej a 2 km na południe od miasta Wejherowa w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Kamień w powiecie wejherowskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 30/Archeol. z dnia 4 grudnia 1968 r.).
31. (A 31). **Grodzisko wyżynne** Nr 3 koło wsi Ciepłe w powiecie tczewskim, położone na wschód od tej wsi w odległości około 500 m od niej na zakolu drogi prowadzącej do Gronowa Polskiego, na gruntach Stefana Janusa i Władysława Zarazy zamieszkałych we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 31/Archeol. z dnia 5 grudnia 1968 r.).
32. (A 32). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** w miejscowości Wysińskie Chrusty w powiecie kościerskim, położone na wzgórzu w odległości około 300 m na zachód od zabudowań Apolinariusza Polluma na jego gruntach. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 32/Archeol. z dnia 6 maja 1969 r.).
33. (A 33). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** koło wsi Wysin w powiecie kościerskim, położone na południe od tej wsi nad doliną rzeki Więcisy na gruntach Bronisławy Brzezińskiej zamieszkałej we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 33/Archeol. z dnia 6 maja 1969 r.).
34. (A 34). **Grodzisko nizinne** koło wsi Klasztorok w powiecie kwidzyńskim, położone na północ od tej wsi na zachodniej wyspie Jeziora Klasztornego, na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rybnego w Piotrowie, powiecie tczewskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu wczesnego i późnego średniowiecza.
(Dec. Nr 34/Archeol. z dnia 6 maja 1969 r.).
35. (A 35). **Osada otwarta** koło wsi Klasztorok w powiecie kwidzyńskim, położona na północ od tej wsi na wschodniej wyspie Jeziora Klasztornego, na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rybnego w Piotrowie, powiecie tczewskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu wczesnego i późnego średniowiecza.
(Dec. Nr 35/Archeol. z dnia 7 maja 1969 r.).
36. (A 36). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** koło wsi Bojan w powiecie wejherowskim, położone na południowy-wschód od tej wsi w odległości około 750 m od niej na niewielkim wzgórzu należącym do Jana Hermana zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 36/Archeol. z dnia 8 maja 1969 r.).
37. (A 37). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** koło wsi Bojan w powiecie wejherowskim, położone na zachód od tej wsi w odległości 750 m od niej na wznie-
- sieniu należącym do Augustyna Potrykusa zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 37/Archeol. z dnia 8 maja 1969 r.).
38. (A 38). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** koło wsi Bojan w powiecie wejherowskim, położone na wschód od tej wsi w odległości około 1 km od niej między drogami polnymi prowadzącymi do Chwaszczyna na gruntach Feliksa Baszke zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 38/Archeol. z dnia 8 maja 1969 r.).
39. (A 39). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** koło wsi Bojan w powiecie wejherowskim, położone na południe od tej wsi w odległości około 150 m od niej w pobliżu skrzyżowania drogi do Kielna z drogą prowadzącą do Dobrzewina, na gruntach Alojzego Bojke zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 39/Archeol. z dnia 9 maja 1969 r.).
40. (A 40). **Cmentarzysko płaskie** pomiędzy wsiami Skrzydlówko i Skrzydlowo w powiecie kościerskim, położone przy drodze ze Skrzydlówka do Skrzydlowa tuż przy granicy obu wsi, na gruntach Tadeusza Mielniczuka zamieszkałego w Skrzydlówku. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 40/Archeol. z dnia 9 grudnia 1970 r.).
41. (A 41). **Cmentarzysko płaskie** koło wsi Sychowo w powiecie wejherowskim, położone na północ od tej wsi w odległości około 250 m od niej przy szosie prowadzącej w kierunku Wejherowa, na gruntach państwowych pozostających w zarządzie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Luzieniu. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 41/Archeol. z dnia 10 maja 1969 r.).
42. (A 42). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Luzino w powiecie wejherowskim, położone na południowy-wschód od tej wsi w odległości około 2 km od niej nad rzeką Bolszewką, na gruntach Franciszka Kupca zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 42/Archeol. z dnia 12 maja 1969 r.).
43. (A 43). **Osada otwarta** koło wsi Luzino w powiecie wejherowskim, położona na północny-wschód od tej wsi w odległości około 2,5 km od niej, na północ od drogi prowadzącej do osady Wielki Las, na gruntach Michała Wojewskiego zamieszkałego we wskazanej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 43/Archeol. z dnia 12 maja 1969 r.).
44. (A 44). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** w północno-wschodniej części wsi Luzino (przy ul. Okólnej) w powiecie wejherowskim, na gruntach Marii Marszał zamieszkałej w tej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 44/Archeol. z dnia 12 maja 1969 r.).
45. (A 45). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** w północno-wschodniej części wsi Luzino (przy ul. Okólnej) w powiecie wejherowskim, na gruntach Alfonsa Kleina zamieszkałego w tej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 45/Archeol. z dnia 10 maja 1969 r.).
46. (A 46). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** koło wsi Luzino w powiecie wejherowskim, położone na wzgórzu odległym około 200 m na zachód od drogi z Luzina do Bartłomina, na gruntach Jana Labudy zamiesz-

- kałego w Luzinie. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 46/Archeol. z dnia 16 maja 1969 r.)
47. (A 47). **Cmentarzysko płaskie grobów skrzynkowych** w północno-wschodniej części wsi Luzino (przy ul. Okólnej) w powiecie wejherowskim, na gruntach Pawła Lisiusa zamieszkałego w tej wsi. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 47/Archeol. z dnia 16 maja 1969 r.)
48. (A 48). **Cmentarzysko kurhanowe** koło wsi Babi Dół w powiecie kartuskim, położone na południowy-zachód od tej wsi w odległości około 2,5 km od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Skrzyszewo w powiecie kartuskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z nasypami naziemnymi i kręgami kamiennymi z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 48/Archeol. z dnia 28 maja 1969 r.)
49. (A 49). **Cmentarzysko kurhanowe** koło wsi Gowino w powiecie wejherowskim, położone na północny-wschód od tej wsi w odległości około 2,5 km od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Kamień w powiecie wejherowskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z nasypami ziemnymi.
(Dec. Nr 49/Archeol. z dnia 29 maja 1969 r.)
50. (A 50). **Cmentarzysko kurhanowe** koło wsi Przywidz w powiecie gdańskim, położone na południe od tej wsi w odległości około 1,2 km od niej przy drodze z Piekła Dolnego do Gromadzina, w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Jodłowo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z nasypami ziemnymi z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 50/Archeol. z dnia 29 listopada 1969 r.)
51. (A 51). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Przywidz w powiecie gdańskim, położone na północny-wschód od tej wsi w odległości około 1,5 km od niej nad Jeziorem Przywidzkim na terenie pozostającym w Zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Jodłowo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 51/Archeol. z dnia 29 listopada 1969 r.)
52. (A 52). **Grodzisko wyżynne** w miejscowości Podzamcze w powiecie kwidzińskim, położone na wschód od zabudowań Obywatela Masny w odległości około 300 m od nich na tzw. „Górze Zamkowej”, na gruntach Albina Wróblewskiego zamieszkałego w Tychnowach, powiecie kwidzińskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 52/Archeol. z dnia 1 grudnia 1969 r.)
53. (A 53). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Nowa Wieś w powiecie sztumskim, położone na zachód od tej wsi w odległości około 500 m od niej nad strumieniem Bacha na terenie pozostającym w Zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Ryjewo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 53/Archeol. z dnia 1 grudnia 1969 r.)
54. (A 54). **Grodzisko wyżynne** koło miejscowości Jęglownik-Nogat w powiecie elbląskim, położone na południe od wsi Jęglownik w odległości 2 km od niej przy szosie Malbork-Elbląg, na gruntach Feliksa Tuzimka zamieszkałego w Jęglowniku-Nogacie. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu wczesnego i późnego średniowiecza.
(Dec. Nr 54/Archeol. z dnia 1 grudnia 1969 r.)
55. (A 55). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Kalwa w powiecie sztumskim, położone na północny-zachód od tej wsi w odległości około 600 m od niej nad strumieniem Młynówka, na gruntach Agnieszki Grochowskiej zamieszka-
- łej w Kalwie. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 55/Archeol. z dnia 1 grudnia 1969 r.)
56. (A 56). **Osada otwarta i ruiny siedziby starostwa** w miejscowości Borzechowo w powiecie starogardzkim, położone na Wyspie Starościńskiej nad Jeziorem Borzechowskim Wielkim, na terenie pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Wirty. Zabytki te stanowią przykład zachowanych pozostałości osiedla z wczesnej epoki żelaza i z okresu nowożytnego.
(Dec. Nr 56/Archeol. z dnia 29 listopada 1969 r.)
57. (A 57). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Ciecholewy w powiecie starogardzkim, położone około 1,5 km od niej nad Jeziorem Zduńskim w lesie należącym do Leśnictwa Boroszewo w powiecie tczewskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 57/Archeol. z dnia 29 listopada 1969 r.)
58. (A 58). **Ruiny urządzeń przemysłowych** koło wsi Lewino w powiecie wejherowskim, położone na południe od tej wsi w odległości około 1,2 km od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Mirachowo w powiecie kartuskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości urządzeń przemysłowych z okresu nowożytnego.
(Dec. Nr 58/Archeol. z dnia 1 grudnia 1969 r.)
59. (A 59). **Ruiny 3 pieców** koło wsi Lewino w powiecie wejherowskim, położone na południe od tej wsi w odległości około 1,5 km od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Mirachowo w powiecie kartuskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości urządzeń przemysłowych z okresu nowożytnego.
(Dec. Nr 59/Archeol. z dnia 1 grudnia 1969 r.)
60. (A 60). **Cmentarzysko kurhanowe** koło miejscowości Uniradze w powiecie kartuskim, położone na zachód od Leśniczówki Uniradze w odległości około 500 m od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Wieżyca w powiecie kartuskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z nasypami naziemnymi z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 60/Archeol. z dnia 1 grudnia 1969 r.)
61. (A 61). **Osada otwarta** w miejscowości Uśnice w powiecie sztumskim, położona w odległości około 200 m na północny-zachód od zabudowań Antoniego Cebuli zamieszkałego w Uśnicach. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu późnego średniowiecza.
(Dec. Nr 61/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.)
62. (A 62). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Węgry w powiecie sztumskim, położone na północny-zachód od tej wsi w odległości około 1 km od niej na tzw. „Dębiej Górze”, na gruntach państwowych pozostających w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Rolnego Węgry i Nadleśnictwa Państwowego Ryjewo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 62/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.)
63. (A 63). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Bedrony w powiecie kwidzińskim, położone na północny-zachód od tej wsi w odległości około 1,5 km od niej na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rolnego Bedrony, a częściowo na gruntach państwowych pozostających w zarządzie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej Tychnowy, w powiecie kwidzińskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 63/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.)
64. (A 64). **Osada otwarta** na obszarze miasta Pruszcz Gdański w powiecie gdańskim, położona przy ul. Małgorzaty Fornalskiej 8, na gruntach państwowych należących do

- Państwowego Zakładu Weterynarii w Pruszczu Gdańskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z wczesnej epoki żelaza i okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 64/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
65. (A 65). **Osada otwarta** na obszarze miasta Pruszcz Gdański w powiecie gdańskim, położona na zakolu rzeki Raduni pomiędzy tą rzeką a Osiedlem im. Świerczewskiego, na gruntach państwowych pozostających w zarządzie właściwego organu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Pruszczu Gdańskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 65/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
66. (A 66). **Osada otwarta** koło wsi Juszkowo w powiecie gdańskim, położona na południe od tej wsi w odległości około 500 m od niej nad rzeką Radunią, na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rolnego Będzieszyn. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla produkcyjnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 66/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
67. (A 67). **Cmentarzisko płaskie** koło wsi Gołębiewo Wielkie w powiecie gdańskim, położone na południowy-zachód od tej wsi, w odległości około 700 m od niej przy drodze do Gołębiewa Średniego, w pobliżu granic obu wymienionych wsi, na gruntach Piotra Świerczka zamieszkałego w Gołębiewie Wielkim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z okresu późnolatańskiego i wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 67/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
68. (A 68). **Osada otwarta** koło wsi Różyny w powiecie gdańskim, położona na północ od tej wsi w odległości około 1 km od niej przy drodze Różyny—Łęgowo, na gruntach należących do Wojewódzkiego Zarządu Dróg Publicznych w Gdańsku. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla produkcyjnego z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 68/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
69. (A 69). **Cmentarzisko płaskie grobów skrzynkowych** koło wsi Węgry w powiecie sztumskim, położone na południowy-zachód od tej wsi w odległości około 2 km od niej na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rolnego Węgry. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska ciałopalnego z wczesnej epoki żelaza.
(Dec. Nr 69/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
70. (A 70). **Osada otwarta** koło wsi Węgry w powiecie sztumskim, położona na południe od tej wsi w odległości około 1 km od niej na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rolnego Węgry. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 70/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
71. (A 71). **Osada otwarta** koło wsi Węgry w powiecie sztumskim (obok grodziska) położona na północny-zachód od tej wsi w odległości około 1 km od niej na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rolnego Węgry. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla przygodowego z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 71/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
72. (A 72). **Osada otwarta** koło miejscowości Bedrony — Baldram w powiecie kwidzińskim, położona na krawędzi wyżyny nadwiślańskiej (w odległości około 300 m na południe od grodziska w Bedronach) na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rolnego Bedrony. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 72/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
73. (A 73). **Osada otwarta** w miejscowości Bedrony — Baldram w powiecie kwidzińskim, położona na krawędzi wyżyny nadwiślańskiej w odległości około 1 km na zachód od tej miejscowości na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rolnego Bedrony. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu wczesnego i późnego średniowiecza.
(Dec. 73/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
74. (A 74). **Osada otwarta** na obszarze miejscowości Podzamcze w powiecie kwidzińskim, położona w odległości 100 m na północny-wschód od grodziska w Podzamczu na gruntach Jerzego Tulejko zamieszkałego w Tychnowych. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 74/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
75. (A 75). **Osada otwarta** koło wsi Stary Czerwony Dwór w powiecie kwidzińskim, położona na południe od tej wsi w odległości około 200 m od niej, na gruntach Jerzego Tulejko zamieszkałego w Tychnowych, w powiecie kwidzińskim, a także na gruntach Szczepana Sadowskiego i Bronisławy Borkowej zamieszkałych w Starym Czerwonym Dworze. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu późnego średniowiecza.
(Dec. Nr 75/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
76. (A 76). **Grodzisko (?) — szaniec obronny (?)** Nr 3 na obszarze miejscowości Benowo—Wygoda w powiecie sztumskim, położone na zachód od leśniczówki Wygoda w odległości około 1,5 km od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Ryjewo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu średniowiecza (?).
(Dec. Nr 76/Archeol. z dnia 7 stycznia 1970 r.).
77. (A 77). **Grodzisko (?) — szaniec obronny (?)** Nr 2 na obszarze miejscowości Benowo — Wygoda w powiecie sztumskim, położone na północny-zachód od leśniczówki Wygoda w odległości około 500 m od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Ryjewo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu średniowiecza (?).
(Dec. Nr 77/Archeol. z dnia 8 stycznia 1970 r.).
78. (A 78). **Grodzisko (?) — szaniec obronny (?)** Nr 1 na obszarze miejscowości Benowo — Wygoda w powiecie sztumskim, położone na północny-wschód od leśniczówki Wygoda w odległości około 300 m od niej w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Ryjewo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu średniowiecza (?).
(Dec. Nr 78/Archeol. z dnia 8 stycznia 1970 r.).
79. (A 79). **Osada otwarta** na obszarze miejscowości Gości-szewo w powiecie sztumskim, położona na południe od zabudowań Andrzeja Wochni w odległości około 300 m od nich. Zabytek ten stanowi przykład pozostałości osiedla z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 79/Archeol. z dnia 8 stycznia 1970 r.).
80. (A 80). **Cmentarzisko kurhanowe** na obszarze miejscowości Koniecwałd w powiecie sztumskim, położone na zachód od zabudowań Anny Pakalskiej zamieszkałej w Koniecwałdzie, na skraju lasu w odległości około 300 m od tych zabudowań — na gruntach wymienionej osoby a także na gruntach pozostających w zarządzie Leśnictwa Polanka. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z nasypami naziemnymi.
(Dec. Nr 80/Archeol. z dnia 8 stycznia 1970 r.).
81. (A 81). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Sobieńczyce w powiecie puckim, położone na tzw. „Górze Zamkowej” nad Jeziorem Żarnowieckim, na północny-zachód od tej wsi w odległości około 3 km od niej na terenie pozostającym w zarządzie Leśnictwa Sobieńczyce. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 81/Archeol. z dnia 8 stycznia 1970 r.).

82. (A 82). **Cmentarzysko płaskie** na obszarze miasta Pruszcz Gdański w powiecie gdańskim, położone przy ul. Świerczewskiego obok miejskiego wysypiska śmieci na terenie pozostającym w zarządzie właściwego organu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Pruszczu Gdańskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z okresu późnolatańskiego i wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 82/Archeol. z dnia 8 stycznia 1970 r.).
83. (A 83). **Osada otwarta** na obszarze miasta Pruszcz Gdański w powiecie gdańskim, położona przy ul. Nad Radunią na nieruchomościach Jana Biernackiego i Alojzego Zmudziejewskiego zamieszkałych w Pruszczu Gdańskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla produkcyjnego z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 83/Archeol. z dnia 8 stycznia 1970 r.).
84. (A 84). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Junkrowy w powiecie kościerskim, położone na północny-wschód od tej wsi w odległości około 2 km od niej na tzw. „Paninej Górze” nad rzeką Wietcisą, na gruntach pozostających w zarządzie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Skarszewach. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 84/Archeol. z dnia 8 stycznia 1970 r.).
85. (A 85). **Piece garncarskie** koło miejscowości Mojusz w powiecie kartuskim, położone w odległości 200 m od stacji kolejowej Mojusz w kierunku Sierakowic, w lesie państwowym pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Mirachowo. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości urządzeń produkcyjnych z okresu nowożytnego.
(Dec. Nr 85/Archeol. z dnia 9 stycznia 1970 r.).
86. (A 86). **Grodzisko wyżynne** na obszarze miasta Kościerzyna, położone przy ul. 3 Maja na terenie częściowo zabudowanym, pozostającym w zarządzie właściwego organu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Kościerzynie. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 86/Archeol. z dnia 9 stycznia 1970 r.).
87. (A 87). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Nowy Barkoczyn w powiecie kościerskim, położone nad Jeziorem Barkoczyńskim w rozwidleniu dróg prowadzących z tej wsi w kierunku szosy Gdańsk—Kościerzyna, na gruntach pozostających w zarządzie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Nowym Barkoczynie. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 87/Archeol. z dnia 9 stycznia 1970 r.).
88. (A 88). **Osada otwarta** w miejscowości Gniewskie Młyny w powiecie tczewskim, położona o 50 m na południe od zabudowań Państwowego Gospodarstwa Rolnego w Gniewskich Młynach, pomiędzy tymi zabudowaniami a rzeką Wierzyca, na gruntach wymienionego gospodarstwa. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 88/Archeol. z dnia 9 stycznia 1970 r.).
89. (A 89). **Osada otwarta** we wsi Opalenie w powiecie tczewskim, położona na północnej stronie drogi prowadzącej do Małej Karczmy, obok szkoły, na gruntach Ignacego Wiaducha zamieszkałego w Opaleniu. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla wielokulturowego z okresu wpływów rzymskich i późnego średniowiecza.
(Dec. Nr 89/Archeol. z dnia 9 stycznia 1970 r.).
90. (A 90). **Osada otwarta** koło wsi Lignowy Szlacheckie w powiecie tczewskim, położona na północ od tej wsi w odległości 750 m od niej pomiędzy szosą do Tczewa a krawędzią wyżyny nadwiślańskiej, na gruntach Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej „Dobrobyt” w Lignowach. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 90/Archeol. z dnia 9 stycznia 1970 r.).
91. (A 91). **Osada otwarta** na terenie wsi Opalenie w powiecie tczewskim, położona na wschód od kościoła w odległości około 750 m od niego pomiędzy drogą prowadzącą do promu a Miłyńską Strugą na gruntach Katolickiej Gminy Kościelnej w Opaleniu. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla wielokulturowego z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 91/Archeol. z dnia 9 stycznia 1970 r.).
92. (A 92). **Cmentarzysko płaskie** na terenie wsi Opalenie w powiecie tczewskim, położone wokół zabudowań mieszkalnej w tej wsi Władysławy Milewskiej, na jej gruntach. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z okresu wpływów rzymskich.
(Dec. Nr 92/Archeol. z dnia 9 stycznia 1970 r.).
93. (A 93). **Grodzisko wyżynne** we wsi Budzyń-Jałowiec w powiecie sztumskim, położone obok szkoły, na gruntach państwowych pozostających w zarządzie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Ryjewie. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 93/Archeol. z dnia 10 lipca 1970 r.).
94. (A 94). **Grodzisko wyżynne** we wsi Białogarda w powiecie lęborskim, położone między kościołem a rzeką Leba, na gruntach pozostających w zarządzie Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Wicku. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 94/Archeol. z dnia 10 lipca 1970 r.).
95. (A 95). **Grodzisko wyżynne** Nr 1 koło wsi Ciepłe w powiecie tczewskim, położone na południe od tej wsi na skraju wyżyny nadwiślańskiej przy granicy miasta Gniew, na gruntach Państwowego Gospodarstwa Rolnego Ciepłe. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego z okresu późnego średniowiecza.
(Dec. Nr 95/Archeol. z dnia 10 lipca 1970 r.).
96. (A 96). **Grodzisko wyżynne** w miejscowości Skrzydlówko w powiecie kościerskim, położone na wzgórzu nad rzeką Wietcisą w odległości 150 m na zachód od zabudowań Leona Pałasa, na jego gruntach, zamieszkałego w Skrzydlówku, powiecie kościerskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 96/Archeol. z dnia 10 lipca 1970 r.).
97. (A 97). **Osada otwarta** w mieście Lęborku, położona przy skrzyżowaniu ulicy Bolesława Bieruta i Alei Zwycięstwa, na terenie pozostającym w zarządzie właściwego organu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Lęborku. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla z okresu późnego średniowiecza.
(Dec. Nr 97/Archeol. z dnia 10 lipca 1970 r.).
98. (A 98). **Grodzisko wyżynne** koło wsi Nowa Wieś Lęborska w powiecie lęborskim, położone na wschód od tej wsi w odległości około 700 m od niej przy drodze prowadzącej do Kębłowa, na terenie pozostającym w zarządzie Nadleśnictwa Państwowego Świślino. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla obronnego Słowian pomorskich z okresu wczesnego średniowiecza.
(Dec. Nr 98/Archeol. z dnia 10 lipca 1970 r.).
99. (A 99). **Osada otwarta** koło wsi Juszkowo w powiecie gdańskim, położona na północ od tej wsi w odległości około 1,5 km od niej po zachodniej stronie drogi polnej prowadzącej do Rotmanki na gruntach Zakładów Ogrodniczych Pruszcz-Pole. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości osiedla wielokulturowego z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

(Dec. Nr 99/Archeol. z dnia 12 września 1970 r.).

100. (A 100). **Cmentarzysko płaskie** w mieście Pruszcz Gdański, położone nad rzeką Radunią w pobliżu Zakładów Farb i Lakierów, na terenie pozostającym w zarządzie

właściwego organu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Pruszczu Gdańskim. Zabytek ten stanowi przykład zachowanych pozostałości cmentarzyska z okresu wczesnego średniowiecza.

(Dec. Nr 100/Archeol. z dnia 17 września 1970 r.).

WARUNKI PRENUMERATY

Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku w roku 1971:
Opłata za prenumeratę wynosi:

roczna — 18 zł (ze skorowidzem)
półroczna — 10 zł (bez skorowidza)

Opłatę należy uiścić z góry, przed okresem prenumeraty, na konto Nr 351-94/2/62 „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku” w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

W przypadku nieotrzymania kolejnego numeru, reklamacje należy składać w Administracji Dziennika w ciągu 7 dni, licząc od otrzymania następnego numeru.

Adres oraz numery telefonów Administracji i Redakcji Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Gdańsk, ul. Okopowa 21/27; Administracja: pierwsze piętro, pokój Nr 131; tel. 377-268; Redakcja, pierwsze piętro, pokój Nr 133 H; tel. 377-384. Administracja i Redakcja czynna jest: w poniedziałki i wtorki od godz. 8 do godz. 16; we środy, czwartki i piątki — od godz. 8 do godz. 15; w soboty — od godz. 8 do godz. 13.

Opłaty za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku wynoszą: 18 zł za prenumeratę roczną (ze skorowidzem), 10 zł za prenumeratę półroczną (bez skorowidza). Opłaty za prenumeratę uiszczą się z góry, przed okresem prenumeraty, na rachunek bankowy Nr 351-94/2/62 w Narodowym Banku Polskim, III-cim Oddziale Miejskim w Gdańsku — należący do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku. Przy uiszczaniu opłaty należy określić na przelewie bankowym lub przekazie pocztowym, że przekazywana kwota stanowi opłatę za prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz podać okres prenumeraty, za który uiszczą się opłatę, ilość prenumerowanych egzemplarzy Dziennika, nazwę lub imię i nazwisko prenumeratora i jego dokładny adres. Otrzymanie dowodu prawidłowego uiszczenia opłaty przed początkiem rocznego lub półrocznego okresu prenumeraty, Administracja Dziennika będzie uważała za równoznaczne ze złożeniem zamówienia na prenumeratę. Pojedyncze egzemplarze (numery) Dziennika można nabywać w Administracji — pod adresem wskazanym wyżej. Cena pojedynczego egzemplarza (numery) Dziennika o objętości do czterech stron druku (włącznie) wynosi — 0,90 zł; przy większej ilości stron dolicza się po 0,30 zł za każdą dalszą — zarówno pełną jak i niepełną — stronę drukowaną.

Cena niniejszego numeru wynosi: 1 egz. — 2,70 zł.

Zakłady Graficzne w Gdańsku, 1474 — F-3